

TEDENSKÉ SLIKE

PRILOGA

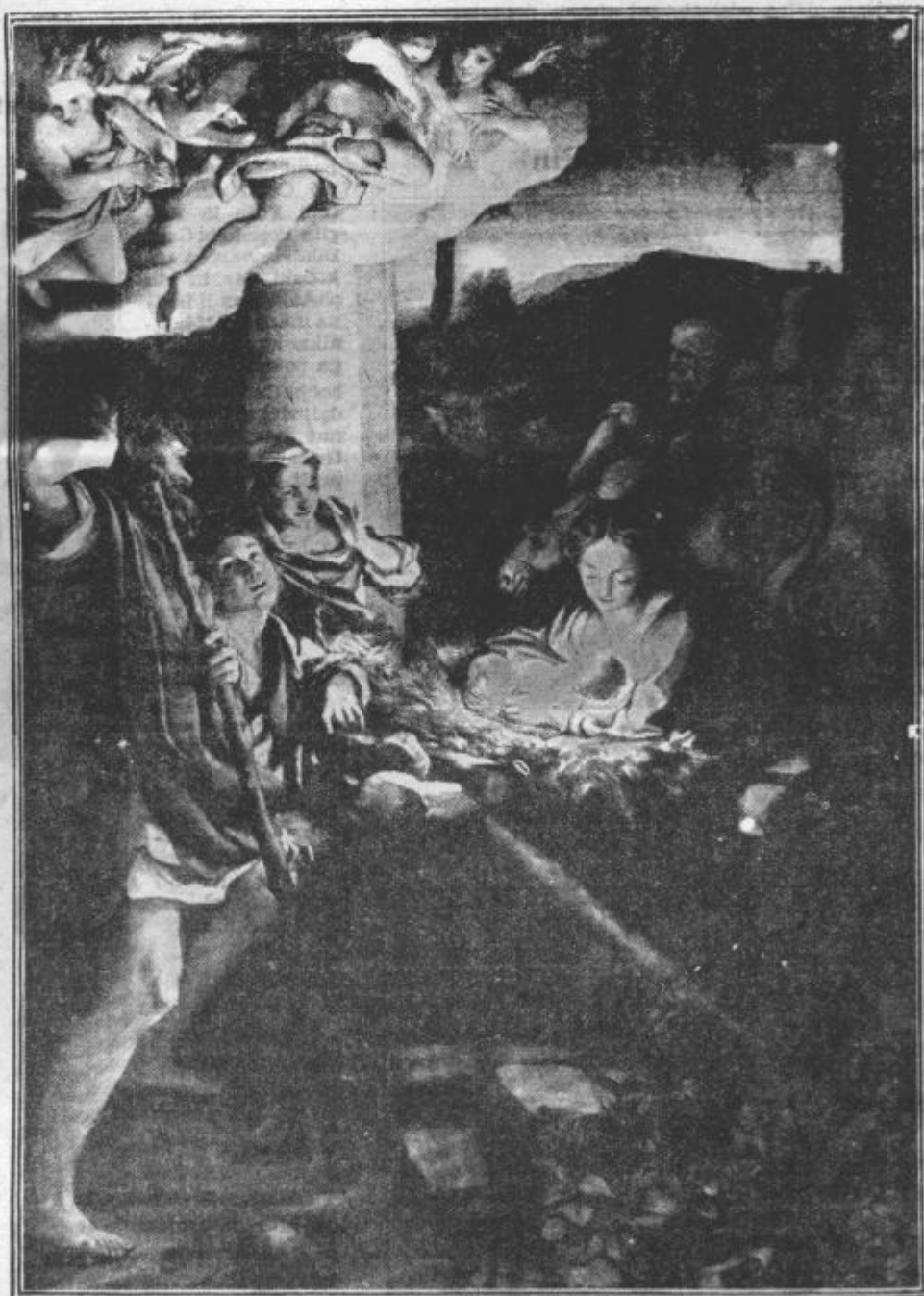
DOMOVINI

Leto VII.

V Ljubljani, dne 24. decembra 1931.

52. stev.

Eno je dete rojeno . . .

Nocoj pa spet je sveta noč
v spomin, da se rodil nekoč
Je v mrzlem hlevcu revnih Bog,
da rešil svet bi vseh nadlog.

Svečani mir leži povsod ...
Kako je bel po hišah pod!
Pod križem jaslice stoje,
raduje vsako se srce.

Kdor sit je in na gorkem spi,
naj pomni, koliko ljudi
prezeba gladnih na to noč:
Srce odpri, roko v pomoč.

Smrt vzorne žene

V Vučji vasi na Vranskem polju je umrla 13. t. m. Marija Čagranova, 51-letna žena posestnika, gostilničarja in trgovca Josipa Čagrana. Rajnica je bila vzorna žena in pri vseh priljubljena, kar je pričala obilna udeležba pri njenem pogrebu. Naj vživa večni mir, žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Iz junaške armade človekoljubija

Odbor gasilnega društva v Dobin dolu

Društveno življenje naših na tujem

Društvo sv. Stefana v Norandi, Que Kanada včlanjeno pri KSKI šteje nad 300 članov in je močna opora jugoslovenske miselnosti našega rodu v tujini.

Žrtve savinjske avtobusne nesreče

Med žrtvami avtobusne katastrofe pri Celju sta bila tudi Filip in Brigita Posodo iz Griž. Bila sta varčen zakonski par in sta postala zaradi lastne marljivosti lastnika lepega malega posestva na pobočju holmca, oddaljenega par minut od cerkve v Grižah v smeri proti Zabukovci s razgledom proti Petrovcem in prav na kraj, kjer sta umrla. Oba sta bila povsod izredno priljubljena in sta po trudapolnih letih zaživela v starosti prav zadovoljno. Bil je lep pogreb nesrečnega zakonskega para, na zadnji poti ju je spremlila vsa okolica. Na pokopališču so se poslovili od njiju domačini z ubraunim petjem in ganljivimi govori.

Tamburaški zbor v občini Križevci v Prekmurju. Tamburaški zbor je ustanovil Jos. Dšuban, šolski upravitelj, ki ga vodi vse od početka. Člani so domači kmečki fantje, večinoma člani Sokola in Gasilskega društva. Člani po imenoma: Janez Flisar, Koloman Hari, Karol Kučan, Janez Bobič, Aleks Družin, Ludvik Čahuk, Karol Hari in Viljem Kukuja. Prav lepo napredujejo.

Tudi ugledni braslovski posestnik in kroj. mojster g. Ivan Kreft je bil med žrtvami strahovite katastrofe pri Celju. Smrt priljubljenega moža, vedno zavednega naprednjaka je vzbudila med braslovskimi občani in okoličani splošno obžalovanje. Pogreb pokojnika se je ob veliki udeležbi številnih pokojnikovih prijateljev, znancev in drugih občanov vršil v soboto na braslovsko pokopališče.

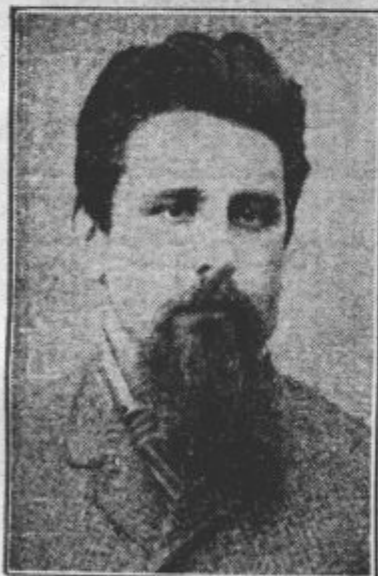
Smrt dveh rojakov s toplega juha

V najlepši starosti je umrla te dni v Laškem gospa Petrina Tropova. Rodila se je 29. VI. 1882 v št. Petru pri Gorici v močno narodnozavedni Dročevi hiši. Že v zgodnji mladosti je podala roko in srce izvoljencu gospodu Ig. Tropu, s katerim je preživela v najlepši harmoniji vsa leta zakona. Vojna jo je zatekla pri Sv. Luciji, kjer je morala dati slovo možu in domovini. Izselila se je v Gornjo Radgono, ki je bila takrat glavno zatočišče primor. brezdomcev.

Po vojni je prevzela s soprogom Narodni dom v Brežicah, od koder se je preselila leta 1927 za stalno v Laško, kjer je kupila od dr. Kolškovič dedičev hišo

in ustvarila iz nekdanje gostilne moderni hotel »Savinjce«. Stala je vedno v vrstah narodnih borcev. Že kot mladenka je bila vneta Sokolica in članica narodno obrambnih društev. V osvobodilnih bojih naših bratov leta 1912-13 je pridno sbrala za srbski Rdeči križ, za kar je bila zapisana pri oblastih kot politično sumljiva. Svojemu prepričanju je ostala zvesta tudi po vojni. Rdeči križ, Blago srce, Sokol, Jadranska straža — povsod je bila ako že ne odbornica, vsaj članica. Pogrešali pa jo bodo tudi siromaki, ki so našli pri njej vedno krožnik tople juhe in še kak drug pribojšček. Še bolj pa jo bodo pogrešali njeni primorski rojaki, katerim je bila mati in sestra...

Na Vidmu pri Krškem je za vedno utihnil: pozavski slavček, eden naših najlepših in najboljših tenorjev, splošno znani in priljubljeni g. Fr. Vidmar v 83. letu svoje dobe. Vsi so spoštovali in ljubili vedno veselega, zdravega moža rdečih lic, z dolgo častitljivo brado, navdušenega pevca, zabavnega družabnika, vneta narodnega in kulturnega delavca. Ni je bilo prireditve, kjer bi z veseljem ne sodeloval in s verno pomagati s svojim čistim, mogočnim, tako lepim glasom prav do svojih zadnjih let, pa bodisi na koncertih, vrtnih veseljih, cerkvenih slovesnostih in nešteti nagrobnicah!

Rojen v sončni Gorici 1849 se je tam tudi šolal in vstopil po dovršeni nižji gimnaziji v pisarno pokojnega odvetnika in pisatelja Janeza Mencingerja v Kranju, ki je mladega moža s svojimi književnim delovanjem navduševal za lepo slovensko knjižico in čisto slovensko govorico. Sledeč vzorniku Mencingerju v Krško je tu v takratni čitalnici vneto nadaljeval, kar je že začel v Kranju: z lepo slovensko pesmijo je budil in dvigal narodno zavest in ljubezen do mile materiščine. Svojega šefa je ljubil kakor očeta in mu zvesto služil polnih 40 let do njegove smrti, ki ga je, kakor je sam večkrat pravil, prav bridko zadela. Pozneje je sprejel pisarniško službo pri zdaj že tudi pokojnem dr. Dimniku v Krškem. Ves čas pa je poleg tega opravljal še posle občinskega in posojilniškega tajnika doma na Vidmu in je bil v vsakem pogledu zgled marljivosti, točnosti, vestnosti in poštenosti, s strankami nad vse ljubezniv in uslužen, da si je pridobil srca vseh občanov pa tudi tujcev, ki so se zatekali v občinsko pisarno. Svoji družini je bil najboljši oče, ki je vzgojil svojih 8 otrok v strogo narodnem duhu, preskrbel vsem, včasih težko s prav skromnimi sredstvi višjo izobrazbo, tako da zavzema danes prav odlična mesta v javnem življenju. Najstarejši med njimi je sreski načelnik v Radovljici.

Uglednima hudo prizadetima rodbinama naše sožalje, blagema pokojnikoma pa časten in tople spomin!

Nenadna smrt odličnega profesorja g. Kovača

V Novem mestu je nedavno nenadoma preminul šele 38-letni profesor zgodovine in zemljepisja ter vnet prosvetar novomeškega sokolskega društva. Vsi, ki so ga poznali so visoko cenili prerano umrlega duševnega delavca.

Jubilej dobre matere

Na letošnji božični večer bo obhajala ga. Pavla Majcenova v prijaznem Ormožu 70-letnico svojega rojstva pri ljubljani hčerki Primi, soprogi bolniškega primarija g. dr. Toneta Horvata. Jubilatka se je rodila v trgu Sv. Lenartu v Slov. goricah in je potem živela v Ormožu, pri stricu dr. Petovarju, takratnem odvetniku, kjer se je spoznala tudi z ormožkim učiteljem Srečkom Majcenom, s katerim se je leta 1881 poročila in mu bila vedno vzorna soproga, otrokom pa nad vse skrbna mati.

Za svojo deco sta zakonca žrtvovala vse, da sta jo spravila do ugodnih življenjskih pozicij. Štiri hčerke so dobre učiteljice. (Pavla, omožena Bregantova v Blanci; Marica, omožena Papstova v Ormožu; Olga, omožena Novakova v Pragi; Prima, omožena dr. Hrovatova v Ormožu), sin g. dr. Joško je pa danes zdravnik specialist za kirurgijo v Mariboru.

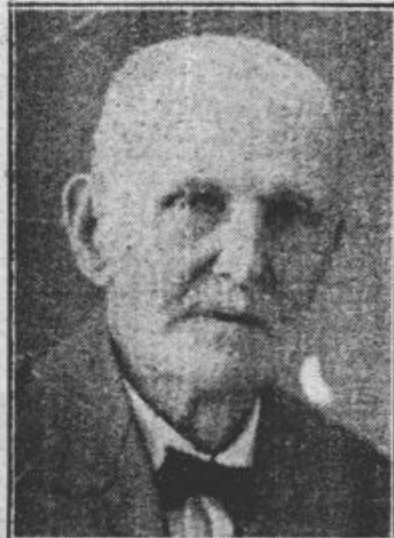
Jubilatka, ki se danes raduje že pol ducata vnukov in vnukinj, je splošno priljubljena in spoštovana. Iz srca želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let!

Žrtev dela

Ljudez Majcen, doma iz Vrhka pri Trzinu, se je smrtno ponesrečil pri kopanju peska.

Mehačev oče iz št. Vida 92-letnik

Janez Bezljaj se je rodil 13. decembra 1839 v št. Vidu nad Ljubljano v hiši pod hribom za novo šolo. Bil je strojarški mojster in je dolgo vrsto let vozil svoje izdelke po raznih sejnih po Sloveniji. Vedno miren, trezen in razumen gospodar je bil in ga še danes odlikuje njegov bistri razum. Kljub visoki starosti se zelo zanima za vse novosti naprednega št. Vida.

V mladosti je mnogo čital, bil je naročnik naprednih listov ter je s čitanjem izobraževal sebe in sosedo. Na daljših dnevih sprehodih se rad pogovarja z mladino, ki ga spoštuje kot moža-poštenjaka. Živel je vedno skromno in zato se ni bil nikdar bolan. Poročen je bil dvakrat, a zdaj je sam. Izmed šestih krepkih sinov so mu ostali še stirje, ki so vsi v uglednih službah. Ivan je brzojavni uradnik v Mariboru, Alojzij sodni oficijal v Kranju, sedaj upokojen v Ljubljani, in najmlajši Jožef uradnik pri železniški kurilnici v Šiški. — Želimo Mehachevemu očetu, da v krogu svojih zvestih prijateljev in sinov srečno dočaka vsaj še svojo stoletnico!

Borec za narodove pravice

V Ptujju je pred kratkim umrl v 78. letu starosti notar g. Kazimir Bratkovič. L. 1904 pa se je stalno naselil v svojem rojstnem mestu Ptujju. Vneto se je bojeval za slovenske pravice. Izhajal je iz tiste stare slovenske garde, kakor danes že pokojni dr. Fran Jurtela, dr. Anton Brumen, Fran Toplak, Anton Jurca in drugi. Ti možje so se krepko držali v onih težkih časih, ko je gospodovala nemčurska klika. Bili so neustrašeni borci. Niso se bali podlih osebnih napadov, ne krivičnih sodnijskih persekucij. Eden najstarejših med njimi je bil notar Bratkovič, kateremu smo dolžni velike hvale.

Pa ne samo to. Bil je izredno vljuden, zato zlasti priljubljen med kmetiskim ljudstvom. Za vsakega je imel odprto roko. Prav rad je pomagal s pravnimi pouki. Bil je član vseh narodno naprednih in humanitarnih organizacij. Bil je posebno navdušen član Sokola, kateremu je ostal zvest do smrti. Svoje otroke je vzgojil v strogo narodnem duhu.

V Španiji prihaja spet red

Novoizvoljeni predsednik španske republike Alcala Zamora (levo) v spremstvu zborničnega predsednika Basteira na poti v parlament, kjer je položil svečano prisego na ustavo.

Slika levo:

Predsednikova telesna straža

Alcala Zamora je dobil posebno telesno stražo za čuvaje predsedniške palače. Na sliki: ministrski predsednik in vojni minister Azana nadzoruje novo stražo.

Slika desno:

To je bil uspeh „okrogle konference“

Ob zaključku konference za okroglo mizo v Londonu je vsadil Gandhi v spomin drevo... Drugega vidnega uspeha ni dosegel s svojo prisotnostjo v Londonu.

V Ameriki je še slabše

Brezposelnost v Zedinjenih državah povzroča vladi velike skrbi. Kriza je v Ameriki še hujša nego v Evropi, ker tam ne poznajo uradne pomoči za brezposelne. Zato so po večjih mestih otvorili javne razdeljevalnice živil, kjer dobe brezposelni nekaj hrane.

Na Dalinem vzhodu še vedno ni miru

Po odstopu generala Čangkajška kot predsednika osrednje kitajske vlade je prišlo do ostrih nastopov narodnih dijakov v Nankingu, ki očitajo vladi slabost v odnosih z Japonsko. Dijaki so zavzeli kolodvor, zasedli javna poslopja in obvladujejo mesto. Levo: cesta v Nanikngu. Desno zgoraj: novi predsednik kitajske vlade Lin Sen. Spodaj: novi japonski vnani minister Kenkiši Jošigova.

Japonski vojaki pozdravljajo trupla padlih tovarišev v Mandžuriji.

